

[Hauberg.]

være med til at arbejde på en løsning, således at man virkelig får besked om alle de problemer, der knytter sig til spørgsmålet, og ikke blot skal nøjes med det, der er sagt her, og det, der er fremført i bemærkningerne. Det er nemlig efter min mening ikke nogen virkelig begrundelse; det er ensidigt og ikke udtømmende nok, og da det drejer sig om så mange millioner, mener jeg, vi gør klogt i, før vi tager endelig stilling, at behandle spørgsmålet i et udvalg.

Victor Larsen: Jeg skal på den givne foranledning gentage, hvad jeg sagde ved det ganske tilsvarende forslags behandling her i april d. å.: at jeg ser med velvilje på, at kommunerne får en forøget andel af de indgåede motorskatter. Det er en kendsgerning, at vejvedligeholdelsen påfører mange kommuner, navnlig sognekommunerne, meget store byrder skattemæssigt set. Forholdet er det, at medens rygraden i landets vejnet, amtsvejene, er bragt i nogenlunde stand, men heller ikke mere, efter den dårlige vedligeholdelse i krigstiden, er noget tilsvarende slet ikke sket for de sognekommunale vejes vedkommende.

Når det ærede medlem hr. Hauberg giver en lidt storstilet oversigt over sognekommunernes indtægter og udgifter og deraf udleder, at man i virkeligheden sidder ganske godt i det rundt om i landkommunerne, tror jeg, det vil møde megen modsigelse også blandt det ærede medlems partifæller rundt om i kommunalbestyrelserne på landet. Thi hvordan forholder det sig med vejenes vedligeholdelse og de udgifter, den medfører? Det forholder sig således, at krigstiden medførte, at man ikke kunne vedligeholde vejene, og efterkrigstiden, 1945 og 1946, og vi kan såmænd godt tage 1947 med, viser ganske det samme billede. Det blev naturligvis bedre, men der var ikke materialer. Alle, der har haft med disse ting at gøre, ved, at man simpelthen ikke kunne få vejmaterialer i tilstrækkelig udstrækning, til at man kunne vedligeholde vejene. Forholdet er da også det, at medens hovedvejene er nogenlunde farbare — der er såmænd meget at rette endnu rundt omkring, det ved alle, der overhovedet færdes rundt om i landet —, lader vejene i sognekommunerne meget tilbage at ønske, og det er ikke på grund af dårlig vilje hos kommunalbestyrelserne, men det er simpelthen, fordi man ikke har midlerne. Rent galt er det i de tilfælde i sognekommunerne, hvor vejene er gennemkørselsveje mellem to hovedveje. De byrder, det medfører for sådanne kom-

muner, er af en så trykkende art — jeg ved nøjagtig, hvad jeg taler om, jeg kan nævne navne på sådanne kommuner, det er et ikke ringe antal, og der er naturligvis flere, som jeg ikke kender —, at vejudgifterne i virkeligheden er noget af det forfærdeligste for dem.

Når den højtærede minister kalkulerer med dækningsprocenten, er det i og for sig ganske fikst gjort. Det lyder udmærket godt, når den højtærede minister siger, at det nuværende tilskud er 86 pct., og vil man gøre det op i forslaget's ånd, vil det give en dækningsprocent på 112, og det vil man vel dog nok synes er ret rigeligt, siger den højtærede minister. Den højtærede minister for offentlige arbejder er imidlertid en så dygtig kommunalmand, at han udmærket godt ved, at sammenligningsgrundlaget, den 6 års periode, man sammenligner med, er fuldkommen unormal. Det rækker jo ind i krigstiden, og også årene efter krigen har, som jeg har påpeget, været af unormal beskaffenhed med hensyn til muligheden for vedligeholdelse af vejene.

Givet er det, og det kan slet ikke modsiges, at landets vejvæsen stort set forfalt ganske overordentligt under krigen, og det er slet ikke bragt i orden efter krigen. Men jeg må naturligvis også godskrive den højtærede minister udtalelsen om, at kommunerne er reelt ringere stillet end før. Det giver jeg ministeren ret i. At beløbene for motorafgifterne går udmærket godt ind, sagde den højtærede minister også. Jeg kunne tilføje her, at hvis man ville føre en lidt mere, skal jeg sige, aktiv politik med hensyn til motorkøretøjer og benzin, end man gør i dette land, kunne man få motorafgifterne til at gå ind med endnu rigeligere beløb, uden at der skete nogen som helst skade. Men jeg er tilfreds med, at ministeren er forhandlingsvillig, og jeg kan på mit partis vegne sige, at vi foreløbig da ser med velvilje på dette lovforslag.

Rasmussen (Gylling): Da et tilsvarende forslag var til behandling her i tinget i foråret, gav vi fra vor side tilslutning til den foreslåede forhøjelse af disse afgifter. Nu er spørgsmålet rejst igen, og vi indtager samme velvillige stilling som hidtil, men det forekommer mig, at forslaget under den behandling, det har fået her i dag, både af ministeren og af det ærede medlem hr. Hauberg og det ærede medlem hr. Sønderup er lagt op i et plan, hvor det ikke hører hjemme.

Der er ikke tale om, at det er af så stor vigtighed for staten, om forslaget bliver